

AMI A TESTÉ

Csak ismerőssel ne találkozzon, azt tényleg nem bírná ki, remegett bele a nyártól szokatlan hűvös szellőbe. Mert most nem olyan lesz, mint a múltkor, a sötétben, ahol tompított fényekben könnyen úgy lehetett tenni, mintha nem venné észre az ismerőst. Finoman barna bőrével teljesen beolvadt a letört fényekben derengő szauna anyagába. Most a napfényben, mintha egy tisztásra kicsalogatott nagyvad volna. A nap még erősen szikkasztott, szívta a bőr fiatalságát, de a horizonton halvány sötétségként feltűnt az, amit a hideg fuvallat fúj.

Mintha két pillanat közé esett volna be, előbb Krisztina még ruhástól a napba mosolygott, most már csupaszon a törülközőjét igazgatta. Ő meg csak állt, és mintha átugrotta volna a két állapot közötti átmenetet, ugyanúgy nézett a távolba. Csak az ember meztelen, jutott eszébe a semmiből a valahol olvasott mondat, és ebben a gondolatban találta gyomrának enyhe szorítását is. Kriszt nézte, ahogy a lepedőjén simít, azt az ismerős testet, amelyik a tükörből is visszaköszönt. Mintha ugyanarra a sémára szabták volna kettejükét, csak a díszek mások rajtuk. Barna és fehér bőr, kék és mélyfekete szemek, de a hajuk mintha valami kozmikus összetartozásban már egymásba akarna igazodni, Krisztina skandináv szőke hajához tört be a barna bőrhöz szokatlan, még nem teljesen világos, de már bőven lenhaja Flórának.

A meredő bimbója körül indultak el az első libabőrre emlékeztető barázdák, de ahogy tekintetét levette a napágy fölött lógó mellekről, észrevette, ahogy teljes testén tüskékként merednek a szinte átlátszó finom szőrszálak, és ahogy ezt meglátta, a szellő hidegsége is konkrétabbá vált, mintha csak most kezdte volna igazán érezni a kilométerekkel arrébb indult, esőcseppeken lehűlt levegő hűvösét. Na, mi lesz, szólalt meg hirtelen Krisztina a lepedő gondos kiterítése után, hogy meddig vagy még ruhában, azt kérdeztem, és szemén a barázdák kisimultak, ahogy bátorító mosolyra húzta a száját. Csak mert még pár óra, és elmegy a nap.

Csak most tudatosult benne, hogy mások is vannak, és hogy milyen sokan, és csak jönnek, hogy a nyár utolsó rúgásaiban megmártózzanak. Közvetlenül melléjük érkezett egy középkorú pár, és mire Flóra a ruháját vette volna le, friss szomszédjaik már mindent ledobtak magukról, és mint a fogdából szabadultak, nagyot nyújtóztak, a férfi megpuszilta társát, és át is

adták magukat a napnak. Inkább idősebbekkel volt tele az egész, s ez egyrészt bátorságot adott Flórának a fehérneműje levételéhez, másrészt enyhe gyanakodással töltötte el. Néhány fiatal látott a szemközti bokrok között, a fák védelmében. Még nem adják át magukat a teljes pucérságnak, rejtőzni próbálnak. Kamajurák, jutott eszébe valahonnan, hogy ők kiröhögnék a nudista strandot, meg a zavarát, hogy ez itt *dolog*, mármint, hogy itt nagy dolog a meztelenség, és egy pillanatig a kamajurák szemével nézett szét, és sajnálatot érzett mindenki fölött egy olyan nézőpontból, ahol a legtöbb ruha egy derékra kötött madzag.

Krisztina felállt, és a már meztelen Flóra mögé lépett. A saját libabőrét nézte, amint a naptej szétkenődött rajta. Krisz a teljes hátát bekente, feneke ívén állt meg a keze. Kend be magad mindenhol, főleg ahol eddig rejtve volt, ha nem akarsz pecsenyét.

Aztán csak élvezni akarta, hogy a szabadon hagyott mellén és ölén szokatlanul végigsimít a szellő és a nap. Érezni akarta, ahogy a feszült zavarát felváltja a teste szabadságának bódítása. A hideg vizet akarta érezni mellén és ajkain, amik eddig elzárva böjtölték a bőr élvezeteit. Hogy a víz milyen hamar felszárad, és bikinije nem fülleszti napozáskor tovább. Ezeket érezte, ezeket akarta minél teljesebben megélni, amikor Krisztina kérdésével átszúrta az eső előtt beállt szélcsend fullasztó melegét, hogy akkor őszől, kérdezte, miközben hajából kiszorította a vizet, mit fogsz végül csinálni.

Nem tudta összeegyeztetni a nudista strand szabadságával a jövőn való rágódás frusztráltságát. Egy lapos mellű, molett nő lépett át a lábán. A strandon egy papírlapnyi hely sem maradt csupaszon. Lenyűgözötte, ahogy a nagy test önbizalomtól telt könnyedséggel közlekedik a meztelen emberek között. Amint átlépett fölötte, látta piciny ajkai tűrődését, és most is, mint ahogy mindig, amikor egy újabb meztelen test intim részletét fedezte fel, beleborzongott, hogy tulajdonképpen hol is van. Mintha megannyiszor először esne le neki a dolog. Egy ismerős gondolat merült fel benne, amit már az érzeténél is gyorsan elnyomott.

Hát, igazából már a nyáron elkezdtem otthon, kezdte tétova határozatlansággal mesélni. Krisz féloldalra ült, kezére támaszkodva figyelte barát-nőjét. Jelentkeztem valami munkákra, aztán az interjúkon alig tudták, hogyan koptassanak le.

És akkor Berlin. Nem jössz?

Hát. Akkor nem.

Fasza. Azt hittem, benne vagy. Krisztina visszadólt, mélyet fűjt ki. Lábát enyhe terpeszbe rakta szét. Flóra az apró mozdulaton vette észre, hogy mi-

kor napozik, szinte görcsösen szorítja össze a térdeit. Ezt a görcsöt feloldva, ahogy a lábát enyhén, alig észrevehetően szétnyitotta, mintha az utolsó ruhadarabot is leoldotta volna magáról.

Nincs, amit én Berlinben csináljak. Németül sem tudok, és nincs pofám nénédnél lakni. Itthon pedig biztos.

Akkor lehet, hogy többet nem látjuk egymást.

Most Flóra ült fel teljesen a sarkára. Nézte, ahogy mögöttük két fiatal srác teríti le a törölközőjét. Biztos, hogy fogjuk látni egymást.

Krisz is felült. Nézz szét! Mit láatsz?

Flóra szétnézett a meztelen testek sokaságán. Alapvetően azt látta, mint minden más strandon, csak a tiri-tarka fürdőruhák hiánya miatt sokkal homogénebb masszát alkotott a tömeg.

Nem értem, embereket? Strandolókat? Mezteleneket?

Pontosan. Milyen sokfélét, látod. Szerinted itt hányan tudnának sikeres modellkarriert befutni?

Flóra újra szétnézett az embereken, most kicsit jobban szemügyre véve őket.

Úgy van, kábé egy sem, folytatta is azonnal Krisz, pedig nézd, milyen szépek. Nézd ott azt a nőt, a nagy karimájú szalmakalapban! Nézd, milyen selymesen domborodik ki a medencecsontja! És gondold el, hány hasonló testű ember szégyelli magát. Pedig azért a medencecsontért megérné leborulni előtte.

Flóra valahogy nem tudta, hova tegye ezt a hirtelen kifakadást, de Krisz egy pillanatnyi csend után folytatta is.

Randiztam egy sráccal. Úgy akart szexelni, hogy a pólója végig legyen rajta. Próbáltam leszedni, de nem hagyta. Azt mondta, fázik. Akkor elnevettem magam hirtelen, de annál tovább nem akadtam fel. Majd fura dolgokat kezdett csinálni. Volt az ágygal szemben a szekrényen egy hatalmas tükör, amit folyton úgy fordított, hogy nézhesse magát. És ilyen hülye pózokat kezdett felvenni, hirtelen azt hittem, egy pornófilmben szerepelek. Rám se nézett, csak magát figyelte, és koncentrált, hogy a tükörképe megfeleljen. Irtó kellemetlen volt, szinte hozzám se ért, az volt az érzésem, hogy velem maszturbál. Aztán mondtam, hogy ennek semmi értelme, többet nem találkoztunk. Arra gondoltam, ha többen járnának nudista strandra, kevesebb lenne az ilyen barom. Főleg a férfiaknak kéne. Meglátnák az igazi testeket.

Tudod, hogy nekem muszáj kimenni, váltott hirtelen ismét egy hatalmasat Krisz, tudod, hogy itt semmi nincs, és hogy főleg nem olyan, amit én csinállok, hogy azt csak ott tudom.

Tudom. De mindenhol ez van. Nem akarok mekiben vagy tudomisénhol dolgozni. Ez pedig most a biztos.

A két srác talán egy méterre állt mögöttük. Amelyik az imént még Krisz fölött tett-vett, most enyhe lazasággal, mégis határozottan állt. Telefonozott, hüvelykujjai sebesen jártak, vitatkozik. Flóra teljes profilból látta, ahogy szeme sarkából végignézett rajta, az az ismerős gondolat jutott eszébe, amit előbb még idő előtt elfojtott. Hogy szép. Hogy most néz először egy meztelen testre pusztán esztétikai élményként.

Mindenki elmegy, pillantott vissza a csukott szemmel fekvő Krisztinára. Az első felhők is megérkeztek, de a levegő forrósága még megengedte a strandolást. Gege Helsinkibe, Prokop is Reimsba, vagy hova. Még nagynéném is. Genovába. Ha bármit is csinál, jobb, mint abban a varrodában.

Berlinben még a Tiergartenben is lehet meztelenül napozni, hát nem csodás? A város közepén. Persze, mindenki elmegy, folytatta majd hirtelen, csak úgy a semmiből, te is elfogsz majd, te ennél többre vágysz, mint ami ez a város.

Legalább míg mindenkit meglátogatok, már körbe is utaztam Európát. A strandolók többsége az utolsó csobbanáshoz készült. Flóra még jól végignézett a tömegben. Ha Krisz elmegy, ezek az izgalmas újdonságok is vele távoznak, villant át a fején. A mellettük lévő srácok kártyáztak. Vízben még egyikük sem volt, csak ültek egymással szemben törökülésben, és játszottak. Flóra visszafeküdt barátnője mellé, és élvezte a meleget.

Krisz.

Mondjad.

Akkor a Tiergartenben?

A két lány arcán szende mosoly jelent meg, ahogy az első széllokések oszlatni kezdték a tömeget.

Akár.